

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος Η'. 1004 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ | Τετάρτη 23 Οκτωβρίου 1925

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο Γεώργιος Β' Βασιλεύς των Ελλήνων, του οποίου την εικόνα δημοσιεύομεν άνωτέρω, έγγονος του Γεωργίου Α' Βασιλέως των Ελλήνων, του πνευματωδεστάτου των Βασιλέων συγχρόνων του Βασιλέως της Ευρώπης και πεσόντος εν Θεσσαλονίκη διά χειρός δολοφόνου, και υιός του μεγαλοφυούς του δαφνοστεφούς Νικητού των Τούρκων και των Βουλγάρων και Έλευθερωτού της Μακεδονίας, της Δυτικής Θράκης, των Νήσων του Αιγαίου, (έκτός των υπό της Ιταλίας δεσμευμένων Δωδεκανήσων) και των Ιωαννίνων μεθ' ολοκληρώου της Ηπει-

ρου μας, είναι έ από δεκατριετίας άναμεινόμενος Μεσσίας του Έλληνισμού. Ένσ, άνακτών τον ένδοξότατον πατρικόν Του θρόνον. κρημνισθέντα τον Δεκέμβριον του αίματηροτάτου δια την Ελλάδα έτους του 1922 εις τον βρόχορον της άχρειεστέρας, άφ' όσας άναφέρει ή Ιστορία, Δημοκρατίας, της θενιζολοπλαστηρικής Δημοκρατίας, κέκληται υπό της θείας Προνοίας και της έντίμου και φιλοπάτριδος ψήφου της ΕΙ Έθνοσυνελεύσεως των Ελλήνων της Πη: Ιουνίου του 1933 νά ένωση υπό τό Σκήπτρον Του τό εις δύο θανασίμως άλληλομισούμενα και άλλη

λομχόμενα καχωρισμένα στρατόπεδα διαιρεθέν Έλληνικόν Κράτος, εις έν όμοιογ: ές και όμονοδόν Έθνος, ποός σωτηρίαν της από του 1913 σπαρασσομένης Πατρίδας μας, υπό της θενιζελικής ολιγαρχίας. Ο Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώργιος Β' είναι σήμερον τό μέγα Ένδοξα άπ' άκρου εις άκρον του Έλληνικού Λαού, είναι ό νόμιμος και φυσικός ρυθμιστής του Έλληνικού πολιτεύματος, ό όποιος από της ημέρας, καθ' ήν θά παραδοθή εις χείρας Του ό πατρικός Του θρόνος, θά τεθ' υπεράνω των διαφόρων πολιτικών

κομμάτων γινόμενος ούτως όριλόστοργος πατήρ πάντων των Ελλήνων Βενιζελικών και Αντιβενιζελικών. Από της ημέρας, εκείνης θά έκλειψουν δια παντός εκ της πολιτικής σκηνής αι λέξεις «ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ» και «ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ» Πάντες οι Έλληνες, τέκνα της αύτης Πατρίδος, θ' άφήσουν κατά μέρος, κυριολεκτικώτερον άκομα, θ' λησμονήσουν έντελώς τά φοβερά πολιτικά των μίσση, άτινα διήρουν τό Έθνος επί μίαν ολοκληρόν είκοσαετίαν και θά ζήσουν του λοιπού ως άδελφοί, διότι θ' άποθά-νουν έσσει ό Βενιζελισμός και ό Αντιβενιζελισμός.

Ο Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώργιος Β', από της στιγμής, που θά πατήση τάς βαυμίδας του θρόνου Του θά λησμονήση όλας τάς τραγικάς ημέρας της Δυναστείας Του και θά θεωρή τους μέχρι τουδε καταλυτάς του θρόνου Του, ως Ιδιά Του τέκνα.

Ο Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώργιος Β', έμαθεν ήδη νά κυβερνά, και πρό πάντων έμαθε νά κυβερνά τον Έλληνικόν Λαόν, διότι τά δε κατρία έτη της έξορίας του εις ξένας Χώρας, δεν έκαμνεν άλλο παρά νά μελετ' πώς θά κυβερνήση μίαν ήμέραν την Ελλάδα σοφώς, διαν θά τον έκάλει ό Έλληνικός Λαός. Δεν έσκέφθη ποτε νά ένσχυση εις την Ελλάδα ως έπίδρομους, και να καταλάβη τον θρόνον Του δια της βίας και έναντίον της θέλησεως του Έλληνικού Λαού. Θέλει να τον καλέση δια όμνηψήσματος, να ο κυρίαρχος Έλληνικός Λαός, και μόνον ό Έλληνικός Λαός, διου άπολυνθεί το έμνημα του παλαιού Γεωργίου του Α'. «ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΤΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ», τό όποιον έχει και Αυτός ως έμβλημα εις τον θυρεόν Του.

Ο Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώργιος Β', πριν ήδη κληθ' ν' ανέλθη εις τον θρόνον Του, άνήλθεν εις την καρδίαν του Έλληνικού Λαού ό όποιος θά προστρέξη άθρόως εις τό εκλογικά τμήματα, και καταψηφί-ζων την αίματοβαφή Δημοκρατίαν του Πλαστήρα και του Βενιζέλου, θ' άναβίβαση Αυτόν πανδήμως εις τον βασιλικόν Του θρόνον.

Ετσι πρέπει νά γίνη κι' έτσι θά γίνη.

Ηπειρωται μή λησμονήτε ότι ό Γεώργιος Β' είναι υιός του Έλευθερωτού σας Μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Πληρεξούσιος Ιωαννίνων

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥΣ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Β'.

Μία ή δύο ημέρας πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως εἰς τὸν Πειραιᾶ τῶν ἐπαναστατῶν, προσωπικός μου φίλος, κατέχων ἐξέχουσαν ἐν τῷ Βενιζελοεπαναστατικῷ στρατοπέδῳ θέσιν συναντήσας με, ἀμερίμνως κατερχόμενον τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου, μοῦ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν ἀφείλιάν μου νὰ ἐμφανίζωμαι εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἐξῆς χαρακτηριστικὴν φράσιν: «Ποῦ πᾶς βρὲ σκυλλί, δὲν ἔχετε ἀκόμη πάρει χαμπάρι τί σὰς γίνεται;» Καὶ κατασυγκεκινημένος καὶ ἀγανακτῶν μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν μου, μοῦ ἐξέμυστηρῆσθαι ὅτι εἶναι ἀπολύτως πληροφορημένος, ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἐπὶ τῆς «Λήμνου» εἶχον ὑπογράψει πρὸς τὸν κόλλοι συλλήψεως καὶ ἐκτελέσεως πάντων τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως Πρωτοπαπαδάκη. Ἦκουσα πάντα ταῦτα μετὰ φαινομενικὴν δυσπιστίαν, ἐλαφρὰν εἰρωνείαν, εὐχαρίστησάν με αὐτὸν καὶ ἐξηκολούθησα τὸν δρόμον μου, ὁμολογῶ ὅχι τόσον ἡσυχος, ὅσον προσεπάθησα νὰ φαίνομαι.

Δὲν εἶχον προχωρήσει οὐδὲ ἑκατὸν βήματα, ὅταν πρὸ τῆς Δέσχης τῶν Ἀθηνῶν ἤκουσα νὰ με φωνάξῃ καὶ ποῖος. Στραφεὶς εἶδα τὸν μακαρίτην Νικόλαον Θεοτόκην κατερχόμενον καὶ αὐτὸν τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ἐπὶ μονίῳ κλειστής ἀμάξης. Ἐπιλησίσια καὶ τῇ προσκλήσει του ἐπύρρα θέσιν διπλά του, ὅταν μοῦ εἶπε δὲ ὅτι πηγαίνει στοῦ ἀλησμόνητου συναδέλφου μας Στάη ὅπου εὐρίσκοντο συγκεντρωμένοι καὶ οἱ ἄλλοι, ἀγγλιστὰ ταῦτα διὰ μὴ γίνω ἀντιλήπτος ἀπὸ τὸν ἀμαξάν, διηγήτην εἰς αὐτὸν τὰ τῆς προσφάτου συναντήσεώς μου.

Συνεφώνησε μαζί μου διὰ τὴν σοβαρότητα τῆς εἰδήσεως, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς κάπως ἀοριστώτερα εἶχε πληροφορηθῇ καὶ ἐπεσπεύσαμεν τὴν καθόδον μας εἰς τὴν οἰκίαν Στάη, διὰ νὰ τ' ἀναφέρωμεν εἰς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους μας Γούναρη, Πρωτοπαπαδάκη, Βοζίκη καὶ Στάη, τοῦ ἀειμνήστου Μπαλτατζή ἔχοντος ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἐν Σουνίῳ ἐξοχικὴν ἑπαυλιν τοῦ συγγάμβρου του στρατηγοῦ Σούτσου.

Μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τοῦ Στάη, ἐπύρραμεν τὸν Γούναρη, ὁ Θεοτόκης καὶ ἐγὼ εἰς τὸ παρακείμενον τοῦ γραφείου δωμάτιον καὶ ἐκεῖ τοῦ ἐπανέλαβα τὰς πληροφορίες μας. Ἦκουσε μετὰ προσοχῆς καὶ μετὰ τινος ἀγανακτικῆς τὰ ὅσα τοῦ εἶπομεν ὡς σκοποὺς τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ ὅταν ὁ Θεοτόκης καὶ ἐγὼ τὸν ἐξοκίσαμεν νὰ μὴ μεταβῇ τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐξωργισθὴ καὶ μᾶς ἀφῆκεν ἄνευ ἀπαντήσεως, εἰσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Στάη ὅπου ἦσαν καὶ οἱ λοιποὶ συνεργάται του τὸν ἠκολούθησαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖ ἀνεκοίνωμεν εἰς ὅλους, ὅσα τοῦ μετεδώκαμεν, τὰ ὅποια φυσικῶς ἔγιναν ἀντικείμενον γενικωτέρας συζητήσεως.

Εἰς τὴν ἐπιμονὴν μου νὰ κρυφθῶσιν, ἐστράφη πρὸς με ὁ μακαρίτης

Γούναρης καὶ μοῦ εἶπε μετὰ τὸ ὕψος τοῦ γέλαστο καὶ τὸ εἰρωνικὸ ταῦτοχρόνως: «Γιατί, κύριε Γεώργιε, συμβουλεύεις τοὺς ἄλλους νὰ κρυφθῶσι καὶ βγάξῃς τὸν ἑαυτὸν σου; Μήπως νομίζεις ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι θὰ φεισθῶσιν ἐσένα; Ἄν ἀποφασίσωμεν νὰ κρυφθῶμεν, πρέπει ὅλοι νὰ τὸ πράξωμεν». Πάντες συνεφωνήσαμεν δὲ ἐπρεπενὰ γίνῃ τοῦτο, καὶ ὁ μὲν Θεοτόκης ἀνέλαβε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν μακαρίτην Στράτον καὶ νὰ τοῦ εἴπῃ τὴν ἀπόφασίν μας, ἐγὼ δὲ ἐφρόντισα νὰ προετοιμάσω μετὰ τινων ἐμπιστῶν τὴν μετάβασιν εἰς ἀσφαλὲς μέρος, τοῦ Προέδρου μας μετὰ τοῦ πολυκλαύστου Πρωτοπαπαδάκη. Ὅντως ὁ ἀφοσιωμένος ἀμαξίας του Χρήστος Μπορντούλης καὶ ὁ κ. Σ. Πετροπουλάκης μετ' ὁλίγην ὥραν παρέλαβον ἀμφοτέρους καὶ ὠδήγησαν αὐτοὺς εἰς κατάλληλον μέρος, εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἤδυναντο μέτρησιν σήμερον νὰ εὐρίσκωνται ἀσφαλεῖς, χωρὶς ποτὲ νὰ ἦτο δυνατόν νὰ τοὺς ἀνακαλύψωσιν.

Ἄλλ' οἱ ὑπερήφανοι ἐκεῖνοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἡμίσειαν μόνον ὥραν ἠδυνήθησαν νὰ παραμείνωσιν εἰς τὸ κρυψόφύτόν των. Ἀγανακτῆσαντες καὶ θεωρήσαντες δειλὴν τὴν νὰ μὴ ἀντιμετωπίσωσι τοὺς δυνάμεις των, ἔστω καὶ ἐν γνώσει διατελοῦντες τοῦ σοβαροῦ κινδύνου τὸν ὅποιον διέτρεχον, ἐγκατέλειψαν τὸ καταφύγιόν των καὶ μετέβησαν ἑκάτερος εἰς τὴν οἰκίαν των γαλήνιοι, σταῖκοι καὶ μετὰ τὴν συνειδησὴν των ἀπολύτως ἡρεμον, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ τοῖς ἀναγνωρισθῇ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ ἐπαναστάτας ὅτι «ἐπράξαν πᾶν τὸ δυνατόν ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον συναλαμβάνοντο καὶ ἐφυλακίζοντο εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Μέγαρον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν, τὸσον ἐκ τῶν ἐφημερίδων, ὅσον καὶ τηλεφωνικῶς, ἐπληροφορήτην τὴν σύλληψίν των. Μετέβην ἀμέσως πρὸς ἐπίσκεψίν των, βέβαιος ὢν ὅτι οἱ ἐπαναστάται θὰ μοὶ ἔκαμαν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μοῦ καταστήσουν αὐτὴν διαρκεστὴν τῆς μῆδος ὥρας ὅσον παρέμεινα μετ' αὐτῶν. Πρὸς μεγάλην δ' ἐκπλήξιν ὄλων μας, ὅταν ἀπεχαιρήθησαν τοὺς φυλακισμένους, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκειτο καὶ ὁ στρατηγὸς Δούσμανης καὶ δοκιμαστικῶς προσεποιήθη ὅτι ἀνεχώρουν, οὐδεὶς μ' ἠμώδισε καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ εὐρισκομένην ἐλεύθερος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων. Κάπως μειωμένος διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδιαφορίαν τῶν ἐπαναστατῶν, ὁμολογῶ, ὅτι ἡσθάνην πραγματικὴν εὐχαρίστησιν ὅταν ἐσκέφθην πόσον ὠφέλιμος θὰ ἦδυνάμην νὰ φανῶ εἰς τοὺς Σεβαστοὺς μου καὶ προσφιλεῖς συναδέλφους. Ὅντως δὲν παρήλθον παρὰ ὀλίγισται ἡμέραι, πού χάρις εἰς πληροφορίαν τὴν ὁποίαν ἐγκαίρως ἔλαβον, ἔσωσα τοὺς πολυκλαύστους μου φίλους ἀπὸ τὴν σχεδιασθεῖσαν καὶ ἀποφασισθεῖσαν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τῆς «Λήμνου».

Εἰς τοῦτα μ' ἐβοήθησαν οἱ ἐντιμοὶ καὶ ἀληθινοὶ εὐπατρίδαι οἱ τότε πρεσβευταὶ τῆς Ὀλλανδίας κόμης Μπονφόρδ, ἀργότερα ἀποθανὼν ἐν Ἀθήναις πλῆρης νεότητος, βυθίσας πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν εἰς εἰλικρινὲς πένθος, καὶ ὁ τῆς Σουηδίας κ. Βίκσπραντ, οἵτινες μεταβάντες παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς καὶ Γάλλοις συναδέλφοις των προὐκάλεσαν γενικὴν συγκέντρωσιν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐντονὸν διάβημα παρὰ τῇ Ἐπαναστατικῇ Κυβερνήσει εἰς τὴν ὁποίαν ἐδηλώθη ὅτι ἐὰν διεπράττετο ἡ φονικὴ αὕτη πράξις, ὡς εἶχε σχεδιασθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτοι διὰ προχείρου διαδικασίας ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Λήμνου», θὰ ἐγκατέλειπον ὁμαδικῶς τὴν Ἑλλάδα, διακόποντες τὰς μετ' αὐτῆς διπλωματικὰς σχέσεις. Οὕτω ἐματαιώθη ἡ μᾶλλον ἀνεβλήθη ἐπὶ τινος ἐβδομάδας ἡ ἀπαίσι αὕτη πράξις, ἡ ὁποία ἐστιγματίζοντο ἐξωτερικῶς τὸν τόπον μας καὶ κρατεῖ ἀκόμη ἐν διχασμῷ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, εἰδοποιηθεὶς καὶ οὕτως διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Λεβίδου, ἡγωνία καὶ ἐπράξε πᾶν τὸ δυνατόν καὶ ἡσύχασε τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο ἀπόγευμα μόνον, ὅταν ὁ μακαρίτης κόμης Μπονφόρδ τὸν εἰδοποίησε περὶ τῆς ματαιώσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Καίτοι ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ ὡς γράφω ἀνωτέρω καὶ πρὸ ταύτης σοβαρῶς εἰχόμεν πάντες ἀνησυχῆσαι διὰ τὰς κεφαλὰς τῶν προσφίλων μας προσώπων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρ' ὀλίγον ἐπὶ τῆς «Λήμνου» ἐκτελέσεως, πρωτοστατοῦντος τοῦ Βασιλέως πάντες ὅσοι ἠδυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς διασώσεως αὐτῶν, δὲν παρελείψαμεν τίποτε τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν διὰ νὰ ἀποτρέψωμεν τὸ ἐγκλημα αὐτό, τὸ περισσότερον κατὰ τῆς χώρας στρεφόμενον παρὰ κατὰ τῶν προσώπων τῶν τόσον θηριωδῶς δολοφονηθέντων. Ἀτυχῶς τὰ ἔκτοτε λαμβάνοντα χώραν ἐν τῷ τόπῳ μας ἐπηρεάσθησαν τοὺς τότε φόβους μας καὶ ἐδικαιολόγησαν τὰς ὑπερανθρώπους προσπάθειάς μας νὰ πείσωμεν τοὺς ἀδυσωπήτους ἐκείνους ἐκδικητὰς δῆθεν, τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, οἵτινες τετυφλωμένοι καὶ πρὸς συγκάλυψιν ἰδίων των εὐ-

θυνῶν, συναπεφάσισαν καὶ ἐσχεμμένως ἐξετέλεσαν τὸ μέγα ἔγκλημα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῶν Ἐξαιμνήστων ἀνδρῶν, νὰ κοραίσωσι κοτ' ἄλλον τρόπον τὸ μῖσος των.

Τὸ θηριώδες ἔγκλημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐξῆς θυμάτων, ἦτο βεβαίως ἐπιβεβαιωσὶς τὸν καταπονημένον καὶ ἀλλόφρονα ἐκ τῆς προσφάτου Μικρασιατικῆς συμφορᾶς ἑλληνικὸν λαόν.

Οἱ ἐπαναστατικοὶ παράγοντες, ἡμεῖς πιν τῆς συνολικῆς ἐξεγέρσεως τοῦ κατεπλήκτου κόσμου καὶ ἡλλαξάν τακτικῇ. Καὶ πρῶτον, ἵνα προσδώσωμεν εἰς τὴν ἐνέργειάν των λαϊκὴν δὴθεν ἔξωσιν, ὡργάνωσαν τὸ λαϊκὸν συλλαλητήριον, τοῦ ὁποίου ἡγετὸς ὁ κ. Ἐπ. Χαρίλαος, ὡς πρῶτος τοῦ ἐπιμελητηρίου, καὶ ἔλαβον μέρος τὰ διάφορα ἐμπορικὰ, βιομηχανικὰ, ἐπαγγελματικὰ καὶ ἐργατικὰ σωματεῖα. Ὀλίγοι γνωρίζουσι τὴν ἀγωνίαν ἐκείνην καὶ τὴν περὶ τοῦ συλλαλητηρίου πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐπαναστατικοῦ διευθυντηρίου, τοῦ ὁποίου ὁ ναύαρχος Χατζηκυριάκος, ἀποτελὼν ἐνεργὸν μέλος, ἦτο ὁ πλέον ἀκρὸς εἰς τὰς ἀπόψεις του καὶ πῶς οἱ Χαρίλαος καὶ Βρεττὸς τῆς συνομοσπονδίας τῶν ἐπαγγελματιῶν, ἠπειλήσαν ματαίωσιν, ἐὰν δὲν ἐδόχαιτο ἡ ἐπαγασίας εἰς τὸ περὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων κεφάλαιον τοῦ ψηφίσματος, νὰ συμπεριλαμβανέται ἡ φράσις «περὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων, δικαζομένων ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν δικαστῶν».

Ὅπως δὲ ὅμως τῶν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν γενομένων ἐνεργειῶν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω καὶ διακηρύττω, ὅτι κυριώτερον ρόλον εἶχον παίζει οἱ ἐπίμονοι ὑποδείξεις τοῦ Βασιλέως.

(Ἀκολουθεῖ)

Καλλιτεχνικὸν Τυπ(φ)εῖον

Ο «ΦΟΙΝΙΞ»

Παπάζογλου 7—Ἰωάννινα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἱατρὸς—Παθολόγος

Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος

ἐν Παραμυθίᾳ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Κεφάλαια μετοχικὰ καὶ ἀποδομητικὰ δραχμαὶ 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Ἰουνίου 1933 8,607,000,000

Κεντρικὸν κατάστημα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον καὶ Ζάγκιξ καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως Τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς τρώτην ἡμερᾶν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίῳ) εἰς δραχμαὶ καὶ ἑξῆς νομίσματα μέλιαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Hellenic Bank Trust Company New York 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολλάρια 1,500,000

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΙΣΘΗΤΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις
ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικοῦ Δραχ. 100
 Εξωτερικοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
 Ἀμερικῆς Δολλ. 3
 Διευθυντὴς Τυπογραφείου
 Π. Τσιμογιάννης
 Ὅδὸς Μανωλιάσσης ἀριθ. 104

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου ἀνεβλήθη διὰ τὴν 11ην Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ὁ διαγωνισμὸς τῶν ἀγρονομῶν, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῇ τὴν 23ην τρέχοντος, συνεπῶς ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ὑποψηφίων παρατεθῇ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου ἔ. ἔ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπερρίπτει πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς καὶ Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι πολλὰς διαφοράς ἄτομα, διαμένοντα εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν καὶ Ἑσωτερικόν, ἐπεσαν θύματα διαφορῶν ἀτόμων ἀπατῶν γενομένων ὑπὸ καταδίκων, ἰδίᾳ ἱσοβιτῶν.

Οἱ ἐν λόγω καταδίκαι ἀπευθύνουν ἐπιστολὰς πρὸς διάφορα ἄτομα, διὰ τῶν ὁποίων γνωρίζουν αὐτοῖς, ὅτι ἔχουν κερῆσαι εἰς ὠρισμένα μέρη θησαυροῦς, προσεχόμενους ἐκ γνωστῶν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον σοβαρῶν ληστεϊῶν, ζητοῦν δὲ παρ' αὐτῶν τὴν ἀποστολὴν διαφορῶν χρηματικῶν ποσῶν ἵνα τοῖς ἀποκαλύψουν τὴν ἀκριβῆ θέσιν, εἰς ἣν ἀπεκρύβησαν τὰ χρήματα.

Διὰ νὰ καταστήσουν δὲ πιστευτὸν τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τῶν, οἱ ἐπιστολογράφοι οὗτοι, μετὰ τοῦ διαφωτισμοῦ περιστατικῶν, τοποθεσίας, ὀνόματα ληστῶν καὶ ληστευθέντων, χρονολογίας κλπ. ἄτινα, ἐλεγχόμενα ἀποδεικνύουν ἀληθῆ, οὕτω δὲ ἀφελεῖς πολῖται, δολοφονοῦν ἀπὸ τὴν ἀνεύρεσιν κεκρυμμένων θησαυρῶν ἐμπίπτουν εἰς τὴν παγίδα τῶν ἀπατῶν τούτων καὶ ἀποστέλλουν αὐτοῖς διαφορὰ χρηματικὰ ποσά. Πλείστα δὲ εἶναι τὰ θύματα τῶν τοιούτων ἀπατῶν ἰδίως ἐσχάτως. Τούτου ἕνεκεν ἐκρίναμεν σκόπιμον νὰ ἀπευθύνωμεν τὴν παροῦσαν μετ' ἐν παρακλήσιν ὁπῶς, δι' ἐγκυκλίους σας πρὸς τὰς Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς Ἀρχὰς, ὑποχρεωμένους εἰς ἀνάγνωσιν αὐτῶν ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ τοιχοκολλῆσιν εἰς τὰς κεντρικώτερας μέρη, καὶ διὰ σχετικῶν δημοσιεύσεων εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον ἀνευ διαπάνης, ἐν εἴδει δημοσιογραφικῶν ἐπληροφοριῶν, πληροφωρηθῇ τὸ Κοινὸν περὶ τοιούτων ἀπατῶν ἵνα μὴ προστεθοῦν νέα θύματα εἰς τὰς τοιούτου εἵδους ἀπάτας, αἵτινες συνεχίζονται, ἐκ μέρους πολλῶν καταδίκων.

Παρά τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐξεφράσθη εὐχάριστη πρὸς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Λουτροπόπου— Ἀργεῖς, διὰ τὴν ἐπιβολὴν δεκαήμερου προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἐκτέλεσιν Κοινοφελῶν ἐργῶν.

Διὰ δημοσιεύσεως Διατάγματος τὸ τέλος δραχμῆς μίας, ἀφ' ἐνὸς ἐκάστου ἐπιβατικού εισιτηρίου, ἐκδομένου ὑπὸ τῶν ἀεροπορικῶν Πρακτορείων τῆς περιοχῆς τῶν Διμερικῶν Ταμιῶν Λευκάδος, Πρεβέζης Ἀργεῖς, Ἀμφιλοχίας, Βονίτης, Πάλλης καὶ Ἡγουμενίτσας, τὸ ἐπιβεβλη μέτρον ὑπὲρ τῆς διώρυγος Λευκάδος, αὐξάνεται εἰς δραχ. δύο διὰ τὰ εισιτήρια Α' καὶ Β' θέσεως.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τοῦ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ

Β'.

Ἄλλ' οἱ Βασιλεῖς, πλὴν τῶν ἄλλων, ἔχουν καὶ μίαν παράδοσιν δεκάδων γενεῶν. Κάτι θὰ ἔχει μείνει εἰς αὐτοὺς εἰς εὐσεβεῖσιν, εἰς εὐπρέπειαν, ἀπὸ τὴν παράδοσιν αὐτὴν. Κάτι τὸ ὁποῖον καὶ πᾶς θὰ τοὺς καλεῖται ὑπερτέρους ἀπὸ ἕνα θεόδωρον Πάγκαλον, ἀπὸ τὸν στρατηγὸν—Πρωθυπουργόν, τὸν στρατηγόν—Πρόεδρον, τὸν θεόδωρον, ὁ ὁποῖος ἐκέρνα τὸν θεόδωρον, ὁ ὁποῖος ἐπινε.

Θὰ εἰπῇτε; Διατὶ ἀντιπατάσσομεν τὸ πρότυπον αὐτό; Διότι, ἀκλόυστατα, ὁ θεόδωρος Πάγκαλος εἶναι ὁ μόνος Ἕλληνας ὁ ὁποῖος ὄντως ἐξελέγη, ἐν στιγμῇ ἀπογνώσεως Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ.

Ἄν οἱ Ἕλληνες δὲν ἐψηφίσαν τὴν Δημοκρατίαν, ἐψηφίσαν δὲ μὴ πρᾶγματι τὸν Πάγκαλον ὡς Πρόεδρόν της. Ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν πλάνην τοῦ—ἀπὸ τοῦ Πάγκαλου τοῦ μέλλοντος ποῖος θὰ σώσῃ τὸ πολίτευμά σας;

Τὸ ἰδικόν μας πολίτευμα δὲν τρέχει τοιοῦτους κινδύνους. Τὸ στέμμα κρατοῦν οἱ κατιόντες οἰκογενεῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἱστορίαν αἰώνων. Καὶ τὸ παραδίδουν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν—ἐκτος ἂν ἐπέλεθον κακοὶ πολιτικοὶ νὰ ἀνατρέψουν τὴν συνέχειαν καὶ νὰ φέρον τὴν ταραχὴν εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ τὴν ταραχὴν, τὴν ἐδοκιμάσαμεν ἀπὸ εἴκοσι χρόνων: Ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐκινήσαμεν χεῖρα ἐναντίον τοῦ Βασιλέως...

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Ἡ αἴγλη τοῦ θρόνου, ἡ ὁποία, ὅσα, καὶ ἂν λέγονται, ἀσκαὶ ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν, ἐμποδίζει τὴν ἰταμὴν ἐκδήλωσιν πολλῶν ἀνησυχῶν φιλοδοξιών. Ἐπὶ Βασιλείας ἐσημειώθησαν σεισμὸι εἰς στιγμὰς ἐξαιρετικὰς: Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1909, τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ κίνημα τοῦ 1922. Ἀλλὰ συνέτρεξαν ἐξαιρετικαὶ ἐθνικαὶ προϋποθέσεις. Ἐπὶ Βασιλείας ὅμως δὲν εἶδετο ἔσχατος, εἰς τὰ καλὰ καθοόμενα νὰ κάμῃ κίνημα ὁ Πάγκαλος μετὰ δεκάσκαπαναίς, διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς Βασιλεὺς, οὔτε θὰ ἐπεχείρει νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν ὁ Καρακούφας μετὰ τὸν Μπακιρτζήν, οὔτε θὰ ἐπειρῶντο νὰ κυριαρχήσουν τῆς Ἑλλάδος ὁ Ζέρβας μετὰ τὸν Ντερντιλῆν, οὔτε θὰ ἐσημειοῦντο αἱ τόσαι ἄλλαι κωμικοτραγικαὶ ἀπόπειραι, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν, ἐπὶ Δημοκρατίας, τὴν ἐλπίδα τῆς Ἑλλάδος.

ΤΡΙΤΟΝ: Εἶναι προτιμότερα ἢ Συνταγματικὴ Βασιλεία ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν, κυριολεκτικώτερον δηλαδὴ ἢ Δημοκρατία μετὰ τὸν κληρονομικὸν ἄρχοντα ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν μετὰ τὸν αἰρετόν, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀποφεύγωμεν, κάθε πενταετίαν, ἢ ἐν

περιπτώσει ἀπευκταίου, καὶ συγχρότον, τὸν αἰὶν ἐπικίνδυνον σάλον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῶν ὀξυτάτων ἀγώνων, εἶναι φυσικὸν νὰ συμπαρομαρτῇ εἰς τὴν προεδρικὴν ἐκλογὴν.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τι ἐγιναν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐκλογὴν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων, ὁ ἐμπαθέστατος, ὁ αἰμοσταγὴς, ὁ ἀχαλίνωτος ἐν παντὶ, ὁ ἐστὶν ὁ ἀκαταλλήλοτατος τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων διὰ ρυθμιστῆς τοῦ Πολιτεύματος, ἐσοφίσθη νὰ γίνῃ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ ἄνωθεν καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν βίον ἀβίωτον εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ. Ὁ ὑπόλοιπος πολιτικὸς κόσμος ἤθελε Πρόεδρον ἐκείνον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς οὐδὲς ὁ φιλελευθέρος εἶχεν ἀναδείξει Πρόεδρον κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκλογὴν. Ἡ πεισματώδης δὲ ἐπιμονὴ τοῦ μαύρου ἀνθρώπου εἶχε φέρει τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀπροχώρητον, εἰς ἐπὶ κλονισμὸν δὲ δλων τῶν ἀκουόντων ἐγίνετο πλέον λόγος περὶ ἀνωμαλίας λύσεων. Ἐκινούναυε δηλαδὴ ἡ Δημοκρατία, καὶ ὁ κοινοβουλευτισμὸς, καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ τόπου, ἀκριβῶς λόγω τοῦ ὅτι ὑπόκειται εἰς ἐκλογὴν ὁ ρυθμιστῆς τοῦ πολιτεύματος. Εὐτυχῶς ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ, ἀπρόοπτος καὶ ἀπροσδόκητος, ἐνεφανίσθησαν οἱ δεκάεπτά γερονταὶ τῶν ὀργανώσεων. Καὶ ὁ τόπος ἐσώθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ποῖος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι θὰ κατευνασθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ πάθη καὶ θὰ μεταβληθῇ διὰ μαγείας εἰς κόσμον ἀγγέλων ὁ πολιτικὸς μας κόσμος, ὥστε αὐριον καὶ μεθαύριον, καὶ εἰς τὸ διηνεκές, νὰ μὴ ἀποτελῇ ἀντικείμενον κινδυνώδεστων ἀνταγωνισμῶν ἢ ἐκλογῆ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος. Εἴμεθα κατάλληλοι ἡμεῖς νὰ ἐκλέγωμεν κάθε τὸσον τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντὰ μας;

Ἀπὸ δλους αὐτοὺς τοὺς φόβους καὶ τοὺς τρόμους ἀπὸ δλας αὐτὰς τὰς ἀνωμαλίας καὶ τὸς κινδύνους, μᾶς σώζει ἡ βασιλευμένη Δημοκρατία, καὶ μόνον.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Εἶναι προτιμότερα ἢ Συνταγματικὴ Βασιλεία ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν καὶ διότι ἡ Δημοκρατία, δοκιμασθεῖσα ἐπὶ 12 ἔτη, ἀπέτυχε. Δὲν ἐξῆσεν ἡ Ἑλλὰς ἔτη περισσότερα ταραχῶδη, ἀνάξια, μετὰ αἰκτῶν περιπετειῶν καὶ πολλῆς ἐντροπῆς, ὅπως τὰ δώδεκα αὐτὰ δημοκρατικὰ ἔτη. Καὶ δὲν ἐξῆσεν ἔτη ὀλιγώτερον δημοκρατικὰ ἀπὸ αὐτά.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνθυμίσωμεν τι ἐγίνε κατὰ τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν; Τὰ κινήματα καὶ αἱ ἀπόπειραι τῶν κινήματων διεδέχοντο ἡμᾶς τὴν ἑλλήν. Ἐκαμαν ἡ ἐπειράθησαν κινήματα στρατηγοί, ἐπειτα θὸν ταγματάρχαι, ἐπειτα λοχαγοί,

εἰς τὸ τέλος δεκανεῖς καὶ εἰς ποί.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐπέβη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας ὁ ἀνεκδιήγητος στρατηγὸς Πάγκαλος. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ὅλου ὁ κόσμος ἐγέλα μετ' αὐτὸν καὶ ὅλοι ἐκλαίον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἦλθε μίαν ἡμέραν ὁ πηδαλιούχος, ἐσκόρπισε τὰ πάντα, βοήθωντος τοῦ τότε Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ τετραετία τοῦ αἰσχύους, τῶν κλοπῶν, τῶν ἀργυρωνήτων Ὑπουργῶν, τῶν λωποδυτῶν Νομαρχῶν τῆς χρεωκοπίας, τῆς ἐκπτώσεως τῆς δραχμῆς, τῆς ἡθικῆς ἐξουθενώσεως. Ὅλος ὁ κόσμος ἐδῶκε τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν ἀτιμωτικὴν λαχὴν «Κάτω οἱ κλέφτες». Ἐὰν ὑπῆρχε ἕως Βασιλεὺς εἰς τὸν τόπον, μετὰ τὰ τόσα αἰσχή, τὴν ἐκτροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ καθεκόν της, μετὰ τὴν κατάδηλον ἀποδοκιμασίαν της ὑπὸ τῆς Δημοσίας Γνώμης, θὰ ἔπαυε τὴν ἀτιμὸν Κυβέρνησιν—καίτοι, Βασιλεὺς ὑπάρχοντος, δλα αὐτὰ τὰ ὄργια δὲν εἶδεν διεπράττοντο.

Κατὰ τὸ δωδεκαετές διάστημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοκρατία» κατεπατήθη καὶ παρεδιδόθη ὅσον ποτὲ ἡ κυριαρχία τοῦ λαοῦ, ἡ ἐλευθερία ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεώς του—ὅ,τι δηλαδὴ εἶναι τὸ περιεχόμενον ἐνὸς πράγματι δημοκρατικοῦ, ἡτοί, λαοκρατικοῦ, πολιτεύματος.

Ἄς παρατρέξωμεν τὴν περίσθον τῆς κωμικοτραγικῆς δικτατορίας Πάγκαλου. Ἄς ἐνθυμῶμεν ὅτι ἐπὶ Δημοκρατίας ἡ Κυβέρνησις ὡργάνωσε Στρατιωτικὸν Σύνδισμον διὰ νὰ τὸν ἐκχέτοιμον πρὸς ἐκλογικὴν ἐπέμβασιν. Ἐπὶ δημοκρατίας τὴν ἰδίαν νύκτα μίαν ἐκλογὴν εἰς σεσημασμένους φυγάς καὶ δολοφονοῦς ἐστάλη ἀπὸ τὸν δημοκρατικὸν Πρωθυπουργόν νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ πνίξῃ ὑπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ. Τοιοῦτόν τι θὰ ἐγίνετο ἐπὶ Βασιλείας; Ἐπὶ δημοκρατίας ὅμως ἐπὶ εἰς τὰς παραμονὰς ἄλλων ἐκλογῶν—τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς Γερουσίας—νέον στασιαστικὸν κίνημα ἐγίνετο, ἐν ὀνόματι πάντοτε τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς Δημοκρατίας, μετὰ σκοπὸν νὰ ματαιώσῃ τὰς ἐπικείμενας ἐκλογὰς, καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὸν λαόν ἢ νὰ διαμελίσῃ τὸν τόπον. Ποιαν ἄλλαν ἐλέστε χρεωκοπίαν τῆς Δημοκρατίας καὶ ποιαν ἄλλην ἀπὸ δεῖξιν τοῦ ὅτι ὅσοι τῶρα κέπτανται ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς πολίτευματος ὅπου βασιλεύει ἡ ἐθέλησις τοῦ λαοῦ, εἶναι ἀκλόυστατα, ἀπατῶνες καὶ ψευδοί; (Ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος—Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἵματος—οὐρῶν—πυέλου κ.λπ.

Ἐργαστ. τοῦ Ταμιῶν Λευκάδος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο Πρόεδρος του 'Επαγγελματικού και Βιοτεχνικού 'Επιμελητηρίου 'Ιωαννίνων κ. 'Ιω. Παπαζήσης μās ἀπηύθυνε τὸ ἐπόμενον ἔγγραφο, ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποκεντρώσεως ἐν 'Ηπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ὑπὸ μίαν διοίκησιν, ὅτε θὰ τεθῇ μοιραῖως ζήτημα ἔδρας τῆς αὐτῆς Διοικήσεως.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἐν πλειονοψηφίᾳ καὶ Κυβέρνησις τοῦ ἀνατέλλοντος ἡδὴ Βασιλικοῦ Καθεστώτος, ἔχει ὡς πρόγραμμά της τὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ τὴν ἀποκεντρώσιν, δὲν πιστεύομεν ὅμως, πραγματοποιημένης τῆς ἰδέας ταύτης, νὰ ἐνωθῇ ἡ 'Ηπειρος ὑπὸ μίαν διοίκησιν μετὰ τῆς Θεσσαλίας, ὅπως ἦτο ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ καὶ τούτου γενομένου, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ εἶναι ἡ Πρωτεύουσα τῆς 'Ηπείρου ἔδρα μίᾳς τοιαύτης μεγάλης Γενικῆς Διοικήσεως, ὅπως ἦτο καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τὰ Γιάννινα μās ὑπῆρξαν ποτε ἐπὶ 'Αλλῆ-πασιά πρωτεύουσα ὅλης τῆς μέχρι τοῦ 1913 ἐλευθέρου 'Ελλάδος, τὰ Γιάννινα μās ὑπῆρξαν ἀρρεστος ἐστία τῶν 'Ελληνικῶν γραμμάτων, καὶ γενέτειρα τῶν Μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Γένους οἵτινες ἐφώτισαν ὁλόκληρον τὸν 'Ελληνισμόν, καὶ τῶν Μεγάλων 'Εθνικῶν Ἐργετῶν, εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νὰ μὴ εἶναι ἔδρα τῆς μελλούσης μεγάλης Διοικήσεως μίᾳς 'Ηπειροθεσσαλίας, ὅπως ἦτο προσφάτως ἐπὶ Τουρκοκρατίας; 'Επειτα, τὰ χιλιόμετρα ὅσα Γιάννινα μās εὐρίσκονται τὸσον πλησίον τῆς 'Αλβανίας, καὶ αὐτὸς εἶναι ἕνας σπουδαῖος λόγος, ὡς περὶ Γενικῆς Διοικήσεως τῆς 'Ηπειροθεσσαλίας νὰ ἐδρεῖται εἰς τὰ Γιάννινα, ποῦ ἀπέχουν 45 χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ ἑλληνοαλβανικά καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἀθήναιον, ποῦ ἀπέχει 245 χιλιόμετρα.

Καὶ ἐν τῇ ἀκόμῃ περιπτώσει εὐρεθῇ Κυβέρνησις νὰ παραβλέψῃ ὅλα τ' ἀνωτέρω δίκαια τῶν 'Ιωαννίνων καὶ ἐν γένει τῆς 'Ηπείρου, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κοίτις τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, καὶ ἡ χώρα, ἐκείνη, ἥτις πρώτη ἐφῆρε τ' ὄνομα 'Ελλάς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ 'Αριστοτέλης ('Αριστοτέλους Μετεωρολογικά Α' 14 (30—35) οἱ 10 Πληρεξούσιοι τοῦ Νομοῦ 'Ιωαννίνων, οἱ τρεῖς τῆς 'Αρτις καὶ οἱ δύο τῆς Πρεβέζης, ἐν ὅλῳ 15, δὲν θ' ἀφήσουν νὰ διαπραχθῇ τοιοῦτον ἀδίκημα κατὰ τῶν 'Ιωαννίνων καὶ τῆς 'Ηπείρου.

Ἡδὴ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἔγγραφο τοῦ 'Επαγγελματικοῦ καὶ 'Βιοτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς 'Ηπείρου:

Πρὸς τοὺς 'Αξιότιμους κ. κ. Πληρεξούσιους Νομοῦ 'Ιωαννίνων.

Πληροφορηθέντες ὅτι διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποσυγκεντρώσεως ἡ 'Ηπειρος μετὰ τῆς Θεσσαλίας θὰ ἀποτελέσῃ μίαν Γενικὴν Διοίκησιν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὁμῶν ἐπὶ ζωτικῶτάτου διὰ τὴν 'Ηπειρον ζητήματος τῆς ἔδρας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Διὰ τῆς ἐνώσεως ταύτης τῶν δύο δια-

μερισμάτων τῆς 'Ηπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας ἀνακύπτει ὁ κίνδυνος τῆς μεταφοράς τῆς ἔδρας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως 'Ηπείρου. Μία δὲ τοιαύτη ἐνέργεια εἶναι προφανές, ὅτι θὰ ἐπληττε καίρως τὴν 'Ηπείρον καὶ εἰδικῶς τὰ 'Ιωάννινα. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ὑπερῴσωνε τοὺς 'Ηπειρώτας διὰ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν ὑποθέσεων τῶν νὰ μεταβαίνουσι μακρὰν τῆς 'Ηπείρου, πρῶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐδυσχέρωνε πολὺ εἰς τὴν λύσιν τῶν 'Ηπειρωτικῶν ζητημάτων, θὰ ἀπενέκρωνε συγχρόνως τελείως καὶ τὴν ἀγορὰν τῶν 'Ιωαννίνων.

Παραναλοῦμεν ὅθεν οὕτως, ὅπως, ἐὰν ἡ πληροφορία εἶναι ἀκριβής, παρακολουθήσῃ τὸ ζήτημα, καθιστοῦντες ἡμᾶς ἐνημέρους ἵνα σὰς ἐνισχύσωμεν, διὰ τῶν 'Οργανώσεων, πρὸς ἀποτροπὴν τοιοῦτου διὰ τὴν 'Ηπείρον κινδύνου.

Μετὰ τιμῆς

Ο Πρόεδρος 'Επαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Ιωαννίνων

Ι. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ

Οἱ 'Ιταλοὶ εἰναιδριστοτέχνῃς εἰς τὴν διαφύμειν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν 'Οσων θέλουν νὰ διαφύμεισιν τὰ βιομηχανικά των προϊόντα, τὰ ἐμπορεύματά των, τὰ κρασιά των, καὶ ὅλα τὰ οἰνοπνευματώδη των, τοὺς σιδηροδρόμους των, τὰ ἀμόρπια των, τὰ ἀεροπλάνα των ξεπερνῶν καὶ τοὺς 'Αγγλοὺς, καὶ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς 'Αμερικανούς. Τώρα μὲ τὸν πλεμόν των ἐναντίον τῶν 'Αλβανῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν διαφύμεισιν τὸν στρατὸν των, τοὺς διπλωμάτας των καὶ τὸν πολιτισμὸν των, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν... βαρβαρότητα των 'Αβρυσσινῶν! 'Εχομεν οὖν ὅπου ἕνα διαφημιστικὸν ἱταλικὸν εἰκονογραφημένον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς μὲν μεριᾶς ἐξάγει τὸν ἱταλικὸν πολιτισμὸν, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης τῆς 'Αβρυσσινικῆς βαρβαρότητας καὶ ἀγριότητος εἰς τέσσαρας ζωηράτας φωτοτυπίας ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: *Εἰς τὴν μίαν παρουσιάζει τὸν 'Αβρυσσινὸν μὲ κομμένης τὰς χεῖρας του, κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως... εἰς τὴν ἄλλη μαστιγοῦμενον ἀπανδρώπως ἕνα κλέπτην, εἰς τὴν τρίτην ἕνα κατάδικον καίμενον ἐκείδων μετὰ τὸν ἀκρωτηριασμόν του καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἡ 'Αλβανικὴ Δικαιοσύνη.*

Ἵσως νὰ εἶναι ἀληθινὸς ὁ ἀνωτέρω φωτοτυπίας καὶ οὐχὶ πλαστές, ὅπως εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι, διότι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ φανερικάνται τοιοῦτου εἴδους εἰκόνες, προκειμένου νὰ καταγγέλλωνται εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόρον οἱ βάρβαροι 'Αλβανικοὶ νόμοι, ἀλλὰ δὲν μās λέγουσιν οἱ πεπολιτισμένοι γείτονές μας 'Ιταλοὶ εἰς τοὺς δικαίους στηρίζουν τὴν ἐξιστολήν των εἰς ἑξῆς: *Κράτος, τὴν 'Αβρυσσινίαν, καὶ τὴν κηρύξιν τοῦ κατ' αὐτῆς πολέμου των, ἐξ οὗ φονεύονται καὶ ἀκρωτηριάζονται χιλιάδες 'Αβρυσσινῶν κατ' ἡμέραν, χωρὶς μαμμὴν ἀφορμὴν πολέμου. Καὶ γὰρ νὰ θυμίσωμεν καὶ ὀλίγον περὶ ἡμῶν: εἰς τοὺς δικαίους στηρίζουν οἱ γείτονές μας 'Ιταλοὶ τὴν παρ' αὐτῶν αἰχμαλωσίαν τῶν ἑλληνικῶν ἀνδραγαθήσαν μās καὶ τὴν βαρβαρικὴν καὶ καταδυναστεύσιν 350 χιλιάδων 'Ελληνικοῦ Λαοῦ μὲ τὸν ἀγριώτερον τρόπον.*

Νομίζομεν ὅτι οἱ βάρβαροι νόμοι τῶν 'Αβρυσσινῶν ὡς οὗτοι ἐμπρός εἰς μίαν αἰχμαλωσίαν ἐνδὲς ὁλοκληρῶν 'Ελληνικοῦ Λαοῦ! 'Η βαρβαρότης τῶν 'Αβρυσσινῶν, τιμωροῦνται διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ληστῶν, φονεῶν, κλέπτων, ψευδομαρτυρῶν, εἶναι ἀπλοῦς πταίσμα. ἐμπρός εἰς τὸ μέγα ἱταλικὸν κομύρημα τῆς ὑποδουλώσεως τῶν 'Ελληνικῶν ἀνδραγαθήσαν μās.

Ἐπὶ τέλους οἱ 'Αβρυσσινῶν ἀκρωτηριάζουν 'Αβρυσσινούς, ἀλλ' οἱ 'Ιταλοὶ καταδυναστεύουν 'Ελλήνας καὶ οὐχὶ 'Ιταλοὺς καὶ μάλιστα ἄνευ νομίμου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Διὰ τὴν ἀντικειμένην τοῦ 'Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διωρίσθησαν διὰ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς τάξεως, κατὰ τὸ ἐνεργηθόμενον Δημοψήφισμα ὡς ἀνωτάτος Στρατιωτικὸς 'Επόπτης 'Ηπείρου ὁ 'Υπασπάρχης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η ΝΕΑ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22 'Οκτωβρίου.—Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τῆς αὐριον (σήμερον) θὰ ἐγκρίνῃ τὸν ἀναγκαστικὸν Νόμον, περὶ πολυθεσίας καὶ τὴν συντακτικὴν πράξιν, τὴν συμπληροῦσαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911.

—Τὰ Ναυτικὰ Γραφεῖα τοῦ Λονδίνου, ἵνα παρέχοντες ἐγγυήσεις εἰς ναυλώσεις, εἰδοποίησαν τὰ Ναυτικὰ Γραφεῖα τοῦ Πειραιῶς νὰ μὴ δέχωνται ἀσφαλείας καὶ αὐλοὺς δι' 'Ιταλικούς λιμένας, ἢ δι' ἄλλαχού, ἀλλὰ δι' 'Ιταλικούς σκοπούς.

—Κατὰ τινὰς πληροφορίας, ἡ κίνησις αὐτῆς σκοπὸν ἔχει ὅπως αἱ διαφοροὶ ἀγοραὶ τῶν παρὰ τῇ Κοιν. τῶν 'Εθνῶν Κρατῶν, μὴ παρέχουν ἰδίως τροφίμα εἰς

τὴν 'Ιταλίαν ἔστω καὶ ἐπὶ πληρωμῇ.

—Παρητήθη ἡ 'Αλβανικὴ Κυβέρνησις, ἡ δὲ διαδεχθεῖσα αὐτὴν κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Φράσκηης. ἀναλαμβάνει ἐκ νέου, ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσωρινῶς ὡς 'Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

'Ασλάνης, πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ, 'Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν.

'Ετέμ Τάπας, Νομάρχης Σκόδρας, ἀναλαμβάνει τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν.

Μπούς 'Αλῆς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Περές, τὸ 'Υπουργεῖον τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Κ. Μαράκης τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Δημοσίων ἔργων.

ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ Ο Κ. ΠΑΝ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Αθήναι.—'Ομόρηνος τοῦ Ἀ' τοῦ Κόμματος κ. Παναγιῆς Τσαλδάρης ἀφικνήσεται εἰς 'Ιωάννινα τὴν πρωτὴν τῆς Παρασκευῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ ἐκφωνήσῃ δαρυσημαντὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πολιτετακοῦ, τὰ ἐπιστρέψῃ δὲ ἐνταῦθα τὴν πρωτὴν τοῦ Σαββάτου.

Αθήναι.—Συνεληφθησαν καὶ ἐκτοπίζονται εἰς 'Αγρινεῖον ὑποστράτους περὶ τοὺς 10 Κομμουνιστὰς συντάκται τοῦ «Ριζοσπάστου» καὶ τῆς Νεολαίας, ὁ ὅστις ἀποφάσας τῆς ἐπιτροπῆς 'Ασφαλείας.

—Τὸ ὑπουργεῖον 'Εξωτερικῶν συνενοήθη τηλεφώνῳ καὶ μετὰ τὸν κ. Μάξιμον, πρὸς ὃν διεδίδασεν ἐντολήν διὰ τὸ ζήτημα τῆς παραστάσεως τῆς 'Ελλάδος εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν εἰς τὴν θέσιν, ἢ θὰ λάβῃ ἡ χώρα ἐναντί

τῶν κατὰ τῆς 'Ιταλίας κυρώσεων.

Α' θ. α. —Καθ' ἃ τὴν ἡμέραν ἐκ Μ. σ. καὶ ἡ ἐκεί αὐτὴ νομία τοῦ Κιέδου ἀνεκάλυψεν εὐρυτάτην συνωμοσίαν στραφομένην κατὰ τοῦ καθεστώτος. Οἱ συνομόται ἀπεσκόπουσιν εἰς τὸ σαμποτάρισμα τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν.

—'Η Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ 26ῃ τρέχοντος καθορισθῇ ὡς ἡμέρα 'Εθνικῆς ἐυρυτής. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ ἀρθῇ καὶ ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος, μὴ ἐπιτροπόμενων ὁμῶς συγκεντρωτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποδίδουν εἰς σκοποὺς ἐναγρεπτικῶν ἐναντίον τῆς κρατούσης καταστάσεως ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

—Ἐπίσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς κατοχυρώσεως τοῦ Νέου Πολιτεύματος, ἐνεκρίθησαν ἀπασαίαι διατάξεις τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ποινὰς ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὅποιοι στρέφονται κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἐστάλη τὸ Διάταγμα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Σήμερον ὁ καιρὸς εἶναι βορροειδέστατος. Καθ' ὅλην τὴν περασμένην νύκτα βόρειο καὶ ἀσπρῶν καὶ βροντῶν διασχίζον τὸν αἰθέρα.

Τέλειως τὸ καλοκαίρι καὶ μὴ ἔχοντες στὴν χειμῶνα.